

EHTOOPALVELUS SUUREN TORSTAIN ILTANA

Avuksihuutostikiirina aamupalveluksen **kiitosstikiirat**,

Kunnia - - nyt - - **6. säv.**

Totisesti on Juudas niiden kyykäärmeiden sikiö, / jotka söivät mannaa erämaassa ja napsivat ruokkijaansa vastaan. / Sillä he, kiittämättömät, puhuivat Jumalaa vastaan / ruuan ollessa vielä heidän suussa. / Niin myös tämäkin, jumalaton, / pitäen vielä suussa taivaallista leipää / pani toimeen kavalluksen Vapahtajaa vastaan. / Voi kyllästymätöntä luonnetta / ja epäinhimillistä julkeutta! / Hän myi Ruokkijansa / ja antoi kuolemaan Herran, / jota hän rakasti. / Totisesti on hän, pahantekijä, niiden poika / ja niiden kanssa sai hän perinnökseen kadotuksen. / Mutta pelasta, oi Herra, / moisesta epäinhimillisyydestä meidän sielumme, // – Sinä ainoa pitkämielisyydessäsi vertaamaton!

Prokimeni, 1. säv.: Päästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, / varjele minut väkivaltaisilta miehiltä.

Liitelauselma: Jotka ajattelevat sydämessään paha ja joka päivä yllyttävät sotaan.

Toisesta Mooseksen kirjasta (19:10-19):

Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänä päivänä ja huomenna, ja peskoot he vaatteensa. Ja olkoot valmiit kolmanneksi päiväksi; sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko kansan nähden alas Siinain vuorelle. Ja merkitse raja kansalle yltympäri ja sano: 'Varokaa nousemasta vuorelle tahi koskettamasta sen juureen. Jokainen, joka vuoreen koskee, rangaistakoon kuolemalla. Älköön kenenkään käsi häneen koskeko, vaan hänet kivitettäköön tahi ammuttakoon kuoliaaksi. Olipa eläin tai ihminen, ei se saa jäädä eloon.' Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he nouskoot vuorelle." Ja Mooses astui alas vuorelta kansan luo; ja hän pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa. Ja hän sanoi kansalle: "Olkaa kolmanneksi päiväksi valmiit; älköön kukaan ryhtykö naiseen". Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta. Silloin Mooses vei kansan leiristä Jumalaa vastaan, ja he asettuivat vuoren juurelle. Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulella, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti. Ja pasunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jyllinällä.

Prokimeni, 7. säv.: Jumalani, pelasta minut vihollisistani, / suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan.

Liitelauselma: Pelasta minut pahantekijöistä, vapahda minut murhamiehistä.

Jobin kirjasta (38:1-21; 42:1-5):

Herra sanoi Jobille tuulispäästä: "Kuka olet sinä, joka taitamattomilla puheille pimennät minun aivoitukseni? Vyötä nyt kupeesi kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta sinä minua. Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää. Kuka on määrännyt sen mitat - tottapa sen tiedät - tahi kuka on vetänyt mittanuoran sen ylitse? Mihin upotettiin sen perustukset, tahi kuka laski sen kulmakiven, kun aamutähdet kaikki iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat? Ja kuka sulki ovilla meren kun se puhkesi ja kohdusta lähti, kun minä panin sille pilven vaatteeksi ja synkeyden kapaloksi, kun minä rakensin sille rajani, asetin sille teljet ja ovet ja sanoin: 'Tähän asti saat tulla, mutta edemmäksi et; tässä täytyy sinun ylväiden aaltojesi asettua?' Oletko eläissäsi käsenyt päivän koittaa tahi osoittanut aamuruskolle paikkansa, että se tarttuisi maan liepeisiin ja pudistaisi jumalattomat siitä pois? Silloin se muuttuu niinkuin savi sineitin alla, ja kaikki tulee kuin vaetetettuna esille; jumalattomilta riistetään heidän valonsa, ja kohonnut käsivarsi murskataan. Oletko astunut alas meren lähdesuonille asti ja kulkenut syvyyden kuilut? Ovatko kuoleman portit sinulle paljastuneet, oletko nähnyt pimeyden portit? Käsitätkö, kuinka avara maa on? Ilmoita se, jos kaiken tämän tiedät. Mikä on tie sinne, kussa asuu valo, ja missä on pimeyden asuinsija, että saattaisit sen alueellensa ja tuntisit polut sen majalle? Kaiketi sen tiedät, sillä synnyithän jo silloin, ja onhan päiviesi luku ylen suuri!" Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi: "Minä tiedän, että Sinä voit kaikki ja ettei mikään päätöksesi ole Sinulle mahdoton toteuttaa. 'Kuka peittää minun aivoitukseni taitamattomasti?' Siis on niin: minä puhuin ymmärtämättömästi, asioista, jotka ovat ylen ihmeelliset minun käsittää. Kuule siis, niin minä puhun; minä kysyn, opeta Sinä minua. Korvakuulolta vain olin Sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni Sinut nähnyt."

Profeetta Jesajan kirjasta (50:4-11):

Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä; Hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavalla. Herra, Herra on avannut minun korvani; minä en ole niskoitellut, en vetäytynyt pois. Selkäni minä annoin lyötäväksi, poskieni par-

ran revittäväksi, en peittänyt kasvojani pilkalta ja syljeltä. Herra, Herra auttaa minua; sentähden ei minuun pilkka koskenut, sentähden tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä minä tiedän, etten häpeään joudu. Lähellä on Hän, joka minut vanhurskaaksi tuomitsee. Kuka voi minun kanssani riidellä? Astukaamme yhdessä esiin! Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon tänne lähelleni! Katso, Herra, Herra auttaa minua; kuka minut syylliseksi tuomitsee? Katso, kaikki he hajoavat kuin vaate; koi heidät syö. Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee Hänen palvelijansa ääntä? Joka vaelttaa pimeydessä ja valoa vailla, se luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaansa. Mutta katso, te kaikki, jotka palon sytytätte, te palavilla nuolilla varustetut, suistukaa oman tulenne liekkeihin, niihin palaviin nuoliin, jotka olette sytyttäneet. Minun kädestäni tämä teille tulee; vaivassa täytyy teidän asua.

Prokimeni, 7. säv.: Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat / Herraa ja Hänen voideltuansa vastaan.

Liitelauselma: Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

Ensimmäisestä kirjeestä korinttolaisille (11:23-32).

Halleluja, 6. säv.

Liitelauselma: Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä.

Liitelauselma: Minun viholliseni puhuvat minusta pahaa: "Milloinka hän kuolee ja hänen nimensä katoaa?"

Liitelauselma: Joka minun leipääni söi, nostaa kantapäätänsä minua vastaan.

Evankeliumi Matteuksen mukaan (Matt. 26:1-20; Joh. 13:3-17; Matt. 26:21-39; Luuk. 22:43-44; Matt. 26:40-27:2).

Basileios Suuren liturgia.

Kerubiveisun sijaan tämä:

Sinun salaiseen Ehtoolliseesi osalliseksi / tee minut nyt, Jumalan Poika, / sillä en minä ilmoita salaisuutta vihollisillesi / enkä suutele Sinua kuten Juudas, / vaan niinkuin ryöväri tunnustan Sinut: / Muista minua, Herra, // Sinun valtakunnassasi.

Sama veisataan myös ehtoollislauselman ja Nähtyämme totisen valkeuden -veisun sijaan.

AAMUPALVELUS

Halleluja, 8. säv.

Liitelauselmat: Yöstä lähtien henkeni etsii Sinua, Jumala, sillä Sinun käskysi ovat valkeus maan päällä.

Oppikaa vanhurskautta, te maan asukkaat.

Kiivaus valtaa oppimattoman kansan.

Lisää, Herra, heille pahuutta, lisää pahuutta maan kunniakkaille.

Tropari, 8. säv.

Silloin kuin kunnialliset opetuslapset / jalkain pesemisen aikana Ehtoollisessa valituivat, / niin kunniaton Juudas, / rahan himoa sairastaen, vajosi pimeyteen / ja myi Sinut, vanhurskaan Tuomarin, väärille tuomareille. / Katso, rahain himoitsija, / sitä, joka rahain tähden hirtti itsensä. / Pakene tuota kyllästymätöntä sielua, / joka Opettajalleen näin julkesi tehdä! / Herra, joka olet kaikessa hyvä, kunnia olkoon Sinulle! (*Kolmesti*)

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa Jumalaa, että Hän tekisi meidät otollisiksi kuulemaan pyhää evankeliumia! *jne.*

1. evankeliumi Johanneksen mukaan (13:31- 18:1).

Evankeliumilukujen jälkeen lauletaan: *Kunnia olkoon kärsivällisyydellesi, oi Herra!*

1. antifoni, 8. säv.

Maan päämiehet keskenänsä neuvoa pitävät / Herraa ja Hänen Voideltuansa vastaan.

Rikollisesti he puhuvat minua vastaan. / Herra, Herra, älä minua hylkää!

Asettukaamme puhtain aistein Kristuksen eteen, / uhratkaamme Hänen ystävinänsä sielumme Hänen tähtensä, / älkäämme antako Juudaksen tavoin elämän huolten meitä tukahduttaa, / vaan huutakaamme kammiossamme: // Isä meidän, joka olet taivaissa, päästä meidät pahasta!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Neitseenä synnytät Sinä, oi Aviontuntematon, / ja neitsyytesi säilytät Sinä, oi avioton Äiti, / Jumalansynnyttäjä Maria; / rukoile Kristusta, meidän Jumalaamme, // että Hän pelastaisi meidät.

2. antifoni, 6. säv.

Juudas meni ja sanoi vääryyttä tekeville kirjanoppineille: / mitä tahdotte antaa minulle, / niin minä saatan Hänet teidän käsiinne? / Mutta liittoutuneiden keskellä Sinä itse, / jota vastaan he olivat liittoutuneet, / näkymättömästi seisoi. // Sydäntentuntija, armahda sielujamme!

Palvelkaamme Jumalaa laupeudenteilla, niin kuin Maria ehtoollisella, / ja älkäämme hankkiko rahanhimoa, niin kuin Juudas, // että saisimme aina olla Kristuksen, Jumalan, kanssa.

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Älä koskaan lakkaa, oi Neitsyt, / rukoilemasta Häntä, / jonka Sinä olet sa-
noin selittämättömästi synnyttänyt, / sillä Hän rakastaa ihmisiä, / että Hän pelas-
taisi vaaroista kaikki ne, // jotka Sinun turviisi rientävät.

3. antifoni, 2. säv.

Lasaruksen herättämisen tähden / hebrealaisten lapset huusivat Sinulle, / oi ihmisiä rakastava Herra. / Hoosianna! // Mutta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahtonut sitä ymmärtää.

Ehtoollisella Sinä Kristus Jumala, ennustit opetuslapsillesi: / Yksi teistä ka-
valtaa minut. // Mutta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahtonut sitä ymmär-
tää.

Johannes kysyi Sinulta: Herra, kuka on kavaltajasi? / Ja Sinä ilmaisit hänet leivän kautta, // mutta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahtonut sitä ym-
märtää.

Kolmestakymmenestä hopearahasta ja kavalasta suudelmasta / juutalaiset halasivat surmata Sinut, Herra, // mutta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahtonut sitä ymmärtää.

Jalkoja pestessäsi Sinä, Kristus Jumala, kehoitit opetuslapsiasi: / Tehkää, niin kuin näette minun tekevän! // Mutta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahto-
nut sitä ymmärtää.

Sinä, meidän Jumalamme, sanoit opetuslapsillesi: / Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen! // Mutta vääryyden valtaan joutunut Juudas ei tahto-
nut sitä ymmärtää.

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Jumalanäiti, / pelasta palvelijasi vaaroista, / sillä Sinuun me kaikki / Jumalan jälkeen turvaudumme, // oi kukistumaton muuri ja puolustaja!

Katismatropari, 7. säv.

Ruokkiessasi illallisella opetuslapsiasi / Sinä tunsit kavaltaja Juudaan teeskentelyn / ja paljastit sen hänessä, / vaikka tiesitkin hänen parantumattomuutensa. / Sinä tahdoit antaa kaikkien tietää, / että riistääksesi maailman vihollisen käsistä olet vapaaehtoisesti antanut itsesi vainoojien valtaan. // Pitkämielinen Herra, kunnia olkoon Sinulle!

2. evankeliumi Johanneksen mukaan (18:1-28).

4. antifoni, 5. säv.

Tänään Juudas luopuu Opettajasta / ja laskee sieluunsa saatanan. / Hänet sokaisee rahan himo, / ja pimitettynä hän lankeaa pois Valosta; / sillä kuinka voisikaan nähdä hän, / joka on valon lähteen kolmestakymmenestä hopearahasta myynyt? / Mutta meidät on valaissut Hän, / joka on maailman edestä kärsinyt. / Huutakaamme Hänelle: / Sinä olet kärsinyt ihmisten edestä / ja olet säälinyt heitä, / kunnia olkoon Sinulle!

Tänään Juudas teeskentelee jumalisuutta ja vieraantuu armosta. / Opetuslapsi tulee kavaltajaksi, / ystävällinen käytös kätkee kavaluuden, / järjettömästi hän pitää kolmeakymmentä hopearahaa parempana, kuin Valtiaan rakkautta / ja ryhtyy rikollisen neuvoston oppaaksi. // Mutta kun meillä on pelastuksenamme Kristus, ylistäkäämme Häntä!

1. säv.

Omatkaamme, veljet, veljenrakkaus Kristuksessa / muttei kovasydämisyttä läheisiämme kohtaan, / ettei meitä rahojen tähden tuomittaisi, / kuten tuomittiin armoton palvelija, // ja ettei katumuksemme jäisi, kuten Juudaan katumus, vaikutusta vaille.

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Kaikkialla on ylistetty Sinua, / koska olet lihassa synnyttänyt koko luomakunnan Luojan, / oi Jumalansynnyttäjä Maria, // kaikkien ylistämä aviota tuntematon.

5. antifoni, 6. säv.

Opettajan opetuslapsi sopi hinnasta / ja kolmestakymmenestä hopearahasta myi Herran, / antaen Hänet kavalalla suudelmalla kuoletettavaksi // pahantekijäin käsiin.

Tänään taivaan ja maan Luoja sanoi opetuslapsilleen: / Hetki on lähellä, / ja kavaltajani Juudas on jo tässä. / Älköön kukaan kieltäkö minua, / kun hän näkee

minut ristillä / kahden ryövärin keskellä. / Minä kärsin ihmisenä / ja ihmisiä rakastavana pelastan ne, // jotka minuun uskovat!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Neitsyt, joka olet sanoin selittämättömästi viimeisinä aikoina kantanut kohdussasi / ja synnyttänyt oman Luojasi, // pelasta ne, jotka Sinua ylistävät.

6. antifoni, 7. säv.

Tänään Juudas valvoo / kavaltaakseen Herran, / joka on ennen aikojen alkua määrätty maailman Vapahtajaksi, / ja joka on viidellä leivällä suuret joukot ravinnut. / Tänään pahuuden valtaama hylkäsi Opettajansa, / ja opetuslapsi kavalsi Herran. / Hän myi hopearahoista sen, // joka on ihmistä mannalla ravinnut.

Tänään juutalaiset ristiinnaulitsivat Herran, / joka sauvalla halkaisi meren ja johdatti heitä erämaassa. / Tänään he lävistivät keihäällä Hänen kylkensä, / joka heidän tähtensä vitsauksin rankaisi Egyptiä. / Tänään he juottivat sappea Hänelle, // joka antoi mannan sataa heidän ravinnoksensa.

Herra, Sinä tultuasi vapaaehtoisille kärsimyksillesi / huusit opetuslapsillesi: / "Kun te ette voineet edes yhtä tuntia valvoa minun kanssani, / niin kuinka sitten lupasitte kuolla minun tähteni, / vaikka tosin olette nähneet, ettei Juudas nuku, / vaan ahkerasti toimii kavaltaessaan minut laittomuutta harjoittaville. / Nouskaa, rukoilkaa, ettei joku teistä luopuisi minusta, / kun näkee minut ristillä riippumassa. // Pitkämielinen Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle jälle*

Iloitse Jumalansynnyttäjä! / Sinä olet kohtuusi sijoittanut Hänet, / jota eivät taivaat voi itseensä sijoittaa. / Iloitse Neitsyt, profeettain julistama! / Sinun kauttasi on meille Immanuel valossaan ilmestynyt! // Iloitse Kristus-Jumalan Äiti!

Katismatropari, 7. säv.

Juudas, mikä teki sinut Vapahtajan kavaltajaksi? / Olitko apostolien seurasta erotettu? / Olitko parantamisen armoa vaille jätetty? / Ajettiin sinut apostolien yhteisestä ateriasta pois? / Vai jätettiin jalkasi pesemättä, / silloin kun muitten jalat pestiin? / Voi, mitkä hyvyydet sinä olet hylännyt! / Sinun kiittämättömän mielesi häpeällisyys paljastuu, / mutta Vapahtajan verraton pitkämielisyys ja suuri laupeus maailmalle julistetaan.

3. evankeliumi Matteuksen mukaan (26:57-75).

7. antifoni, 8. säv.

Kärsiessäsi jumalattomain käsissä Sinä huusit, oi Herra: / vaikka te lyöttekkin Paimenta / ja hajoitatte kaksitoista lammasta, / – ne minun opetuslapseni, / niin minä olisin voinut asettaa teitä vastaan enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä; / mutta minä olen pitkämielinen, / jotta toteutuisivat ne teille tuntemattomat ja salaiset päätökset, / jotka olen teille profeettojeni kautta ilmaissut. // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Pietari kolmesti kielsi Sinut / ja heti tajusi sen, mitä hänelle oli sanottu. / Hän vuodatti Sinun edessäsi katumuksen kyynelet. / Jumala, ole minulle armollinen // ja pelasta minut.

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Veisatkaamme kaikki pyhälle Neitseelle: / Hän on pelastuksen ovi, / ihana paratiisi, iankaikkisen valon pilvi. // Lausukaamme hänelle: Iloitse!

8. antifoni. 2. säv.

Sanokaa, te väärintekijät, / mitä olette Vapahtajaltamme kuulleet? / Eikö Hän ole antanut lakia / ja profeettain opetuksia? / Kuinka olette ajatelleet antaa Pilatuksen käsiin Sanan, joka on Jumala Jumalasta // ja sielujemme Lunastaja?

Ristiinnaulittakoon! / huusivat ne, jotka armolahjojasi ovat aina nauttineet, / ja he, vanhurskasten murhaajat, / pyysivät itsellensä pahantekijää hyväntekijänsä sijaan. / Mutta Sinä, Kristus, tahtoen ihmisrakkaudessa pelastaa meidät kärsimyksistämme, // kärsit äänetönnä heidän kiihkeän tylyytensä.

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Koska meillä itsellämme monien syntien tähden / ei ole rohkeutta, / niin rukoile Sinä, oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / Sinusta Syntyntä meidän puolestamme, / sillä äidin rukous voi paljon saada aikaan Herran suosion edessä. / Älä, oi Puhtahin, jätä täyttämättä syntisten rukouksia, / sillä Hän, joka on meidän edestämme kärsiä tahtonut, // on laupias ja voi pelastaa meidät.

9. antifoni. 3. säv.

He maksoivat kolmekymmentä hopearahaa, / hinnan siitä arvioidusta miehestä, / jonka he olivat Israelin lasten puolesta arvioineet. / Valvokaa ja rukoilkaa, / ettette joutuisi kiusaukseen; / henki tosin on altis, / mutta liha on heikko. // Sen tähden valvokaa!

He antoivat minulle sappea syödäkseni / ja janossani etikkaa juodakseni. / Mutta Sinä, Herra, auta minut ylös, // niin minä sen heille maksan.

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Me, jotka olemme pakanoista tulleet, / veisaamme Sinulle, / puhdas Jumalansynnyttäjä, / sillä Sinä olet synnyttänyt Kristuksen, meidän Jumalamme, // joka on ihmiset Sinun kauttasi kirouksesta vapauttanut.

Katigmatropari, 8. säv.

Voi, kuinka Juudas, entinen opetuslapsi, suunnittelee Sinun kavaltamistasi! / Hän, ilkeämielinen ja väärä, / kavalasti syö kanssasi yhteistä ateriaa / ja sitten menee ja sanoo papeille: / Mitä te annatte minulle, niin minä saatan Hänet, lain rikkojan ja sapatin saastuttajan, käsiinne? // Pitkämielinen Herra, kunnia olkoon Sinulle!

4. evankeliumi Johanneksen mukaan (18:28-19:16).

10. antifoni. 6. säv.

Hän, joka pukeutuu valkeuteen ikään kuin johonkin vaatteeseen, / seisoj alastomana tuomioistuimen edessä / ja kärsi lyönnejä poskelleen niiltä käsiltä, jotka Hän oli luonut. / Jumalaton kansa naulitsi ristiin kunnian Herran. / Silloin tempelin esirippu repesi kahtia / ja aurinko pimeni / voimatta katsella sitä, kun häväistiin Jumalaa, / jonka edessä koko maailma vapisee. // Kumartakaamme Häntä!

Opetuslapsi kielsi Sinut, / mutta ryöväri Sinulle huusi: // "Muista minua valtakunnassasi!"

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Anna maailmalle rauha, oi Herra, / – Sinä, joka olet palvelijain edestä tahtonut Neitseestä lihaksi tulla, / että me yksin mielin ylistäisimme Sinua, // oi ihmisiä rakastava.

11. antifoni. 6. säv.

Niistä hyvyyksistä, / joita tehnyt olet Heprean kansalle, / he tuomitsivat Sinut ristiin naulittavaksi / ja antoivat Sinulle juoda etikkaa ja sappea. / Mutta anna heille, Herra, / heidän tekojensa mukaan, // koska he eivät Sinun alentumistasi ymmärtäneet.

Heprealaiden sukukunta ei tyytynyt kavallukseen, / vaan päätään nyökyttäen lisäsivät siihen ivan ja pilkan, oi Kristus. / Mutta anna heille, Herra, heidän tekojensa mukaan, // sillä he ovat Sinua vastaan turhia aikoneet.

Ei maa järjensisellään, / eivätkä kalliot halkeamisellaan / saaneet heprealaisia uskomaan. / Samoin ei tempelin esirippu / eikä kuolleitten ylösnouseminen-

kaan. / Mutta anna heille, Herra, heidän tekojensa mukaan, // sillä he ovat Sinua vastaan turhia aikoneet.

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / Sinä ainoa puhdas, / ainoa siunattu, / me olemme tunnustaneet Jumalaksi sen, / joka Sinusta lihaksi tuli. // Sen tähden me herkeämättä Sinua veisuilla ylistämme.

12. antifoni, 8. säv.

Näin sanoo Herra juutalaisille: / Minun kansani, mitä olen tehnyt sinulle / tai millä olen mielesi pahoittanut? / Sokeasi olen valistanut, / pitalisesi olen puhdistanut, / vuoteella potevan miehen olen jaloille kohottanut. / Minun kansani, mitä olen sinulle tehnyt? / Ja mitä olet minulle vastalahjaksi antanut? / – Mannasta sappea, vedestä etikkaa; / sen sijaan, että olisit rakastanut minua, naulitsit minut ristiin. / En voi enää tätä kärsiä. / Minä kutsun pakanakansani, / ja he kunnioittavat minua / ynnä Isän ja Hengen kanssa; // ja minä lahjoitan heille iankaikkisen elämän.

Tänään temppelein esirippu repeää kahtia / todistukseksi jumalattomia vastaan, / ja aurinko peittää säteensä // nähdessään Herran naulittuna ristiin.

Apostolien kuoro huutaa teille, Israelin lainsäätäjät, / juutalaiset ja fariseukset: / Katsokaa temppeeliä, jonka hajoititte maahan! / Katsokaa Karitsaa, jonka te ristiinnaulitsitte ja luovutitte hautaan, / mutta joka nousi ylös omalla vallallaan! / Älkää eksykö, juutalaiset, sillä Hän on se, joka merellä pelasti teidät / ja erämaassa teitä ravitsi! // Hän on maailman elämä, valkeus ja rauha!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Iloitse Sinä, kunnian Kuninkaan portti, / jonka kautta on meidän sielujemme pelastukseksi ainoastaan Korkein kulkenut // ja jättänyt sen lukituksi jälleen.

Katismatropari, 8. säv.

Kun Sinä, Jumala, seisoit Kaifaan edessä, / ja kun Sinut, Tuomari, tuotiin Pilatuksen tuomittavaksi, / niin silloin taivaan voimat pelosta vapisivat. / Silloin ihmisten pelastukseksi Sinut, vaikka oletkin synnitön, nostettiin puuhun / kahden ryövärin välille / ja luettiin pahantekijäin joukkoon. // Kärsivällinen Herra, kunnia olkoon Sinulle!

5. evankeliumi Matteuksen mukaan (27:3-32).

13. antifoni, 6. säv.

Juutalaisten joukko / pyysi Pilatusta ristiinnaulitsemaan Sinut, oi Herra. / Löytämättä Sinussa syytä he vapauttivat syyllisen Barabbaan, / mutta Sinut, vanhurskaan, he tuomitsivat. / Sen vuoksi he saivatkin perinnökseen kamalan murhanteon synnin. / Mutta anna heille, Herra, heidän ansionsa mukaan, // sillä he ovat väärin Sinua vastaan menetelleet.

Kristusta, joka on Jumalan voima ja Jumalan viisaus, / jonka edessä kaikki kauhusta vapisevat, / ja jolle kaikki kielet ylistystä veisaavat, / papit löivät poskelle ja antoivat Hänelle sappea, / mutta Hän, ihmisiä rakastava, / tahtoessaan omalla verellensä pelastaa meidät rikkomuksistamme // katsoi hyväksi tämän kaiken mielisuosiolla kärsiä.

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Jumalanäiti! / Sinä olet sanan kautta sanoin selittämättömällä tavalla synnyttänyt oman Luojas; / rukoile Häntä, // että Hän meidän sielumme pelastaisi.

14. antifoni. 8. säv.

Herra, Sinä otit matkatoveriksesi ryövärin, / joka oli kätensä vereen tahrannut; / lue meidätkin yhteen hänen kanssansa, // sillä Sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava.

Ryöväri ristillä ollessaan / virkkoi vain pienen lauseen, / mutta hän ilmaisi sillä suuren uskon. / Hän heti pelastui / ja avattuaan paratiisin portit / ensimmäisenä astui sinne sisälle. / Kunnia olkoon, Herra, Sinulle, // kun hänen katumuksensa otit vastaan!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Iloitse Sinä, joka olet maailman ilon enkeleiltä vastaanottanut; / iloitse Sinä, joka olet Luojas ja Herran synnyttänyt; // iloitse Sinä, joka olet tullut otolliseksi olemaan Jumalan Äitinä.

15. antifoni. 6. säv.

Tänään riippuu ristinpuussa Hän, joka on maan ripustanut vesien päälle; (*kolmesti*) / orjantappuraseppeleellä kruunataan enkelein Kuningas; / valepurppuraan puetaan Hänet, joka on taivaan pukeutunut pilviin; / lyödään poskelle sitä, joka on Jordanissa Aadamin vapahtanut; / nauloilla on kiinni lyöty seurakunnan Ylkä, / keihäällä pistetty Neitseen Poika. / Kumarramme kärsimyksillesi, oi Kristus! (*kolmesti*) // Ilmaise meille myös kunniallinen ylösnousemusesikin!

Älkäämme viettäkö juhlaa juutalaisten tavoin, / sillä meidän tähtemme on uhrattu pääsiäislammas Kristus Jumala. / Puhdistautukaamme kaikesta saastasta

ja rukoilkaamme Häntä vilpittömästi: // Nouse, Herra, pelasta meidät, Sinä ihmisiä rakastava!

Herra, Sinun ristisi on kansallesi elämä ja ylösnousemus, / ja siihen luottaen / kiitosvirsin ylistämme Sinua, meidän Jumalaamme, ristiinnaulittua. // Armahda meitä!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Sinun Synnyttäjäsi, oi Kristus, / nähdessään Sinut ripustettuna ristiin, huusi: / Poikani, mikä outo on näkemäni salaisuus! / Kuinka Sinä, elämän antaja, // kuolet ruumiillisesti puuhun naulittuna?

Katismatropari, 4. säv.

Sinä lunastit meidät kalliilla verelläsi lain kirouksesta; / ollen ristiinnaulittu / ja keihään lävistämä, / Sinä vuodatit ihmisille kuolemattomuuden. // Kunnia olkoon Sinulle, meidän Vapahtajamme!

6. evankeliumi Markuksen mukaan (15:16- 32)

Autuuden troparit, 4. säv.

Herra, muista meitä / valtakunnassasi.

Autuaita ovat hengessään köyhät, / sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita ovat murheelliset, / sillä he saavat lohdutuksen.

Autuaita ovat säävyisät, / sillä he saavat periä maan.

Puun kautta Aadam karkoitettiin paratiisista, / mutta ristinpuun kautta ryöväri otettiin sen asukkaaksi. / Toinen syömisellä rikkoi Luojan käskyn, / toinen ristiinnaulittuna tunnusti Jumalaksi Hänet, joka oli salattu, huutaen: // Vapahtaja, muista meitäkin valtakunnassasi!

Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, / sillä heidät ravitaan.

Lainrikkojat ostivat opetuslapselta Lainsäätäjän ja veivät Hänet, joka erämaassa antoi heille mannaa, rikollisen tavoin Pilatuksen tuomioistuimen eteen huutaen: Ristiinnaulitse! Mutta vanhurskasta ryöväriä jäljitellen me huudamme uskoen: Vapahtaja, muista meitäkin valtakunnassasi!

Autuaita ovat laupiaat, / sillä heidän osakseen tulee laupeus.

Jumalan murhaajain parvi / Juudan jumalaton kansa / raivoissaan huusi Pilatukselle: / Ristiinnaulitse Kristus, tuo syytön. / Päästä meille irti pikemmin Barabbas. / Mutta me lausumme Herralle viisaan ryövärin sanat: // Vapahtaja, muista meitäkin valtakunnassasi!

Autuaita ovat puhdassydämiset, / sillä he saavat nähdä Jumalan.

Kristus, Sinun elämää kantava kylkesi vuosi Eedenin lähteen tavoin / ja kasteli Kirkkosi ikään kuin hengellisen paratiisin. / Sieltä se jakaantuu, niin kuin alussakin, neljäksi evankeliumiksi, / jotka kastelevat maailman, ilahduttavat luomakunnan // ja opettavat pakanakansat uskoen kumartamaan valtakuntaasi.

Autuaita ovat rauhantekijät, / sillä heidät on kutsuttavat Jumalan lapsiksi.

Minun tähteni Sinä tulit ristiinnaulituksi, /että vuodattaisit minulle synninpäästön. / Sinun kylkesi lävistettiin, että minulle kumpuaisi elämän lähde. / Nauiloilla Sinut kiinnitettiin, / että kärsimystesi syvyys vakuuttaisi minut valtasi korkeudesta / ja minä huutaisin Sinulle, oi elämän antaja Kristus: // Vapahtaja, kunnia olkoon Sinun ristillesi ja kärsimyksellesi!

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, / sillä heidän on taivasten valtakunta.

Koko luomakunta vapisi / nähdessään Sinut, oi Kristus, ristiinnaulittuna: / maan perustukset voimasi pelosta horjuivat, / valot piiloutuivat, / temppelein esirippu repesi kahtia, / vuoret tärisivät / ja kalliot halkesivat, / mutta uskovainen ryöväri huutaa kanssamme Sinulle: // Vapahtaja, muista!

Autuaita olette te, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat teitä / ja valhetellen puhuvat teistä kaikenlaista paha minun tähteni.

Ristiinnaulittuna Sinä ihmisiä rakastava Herra, / keihäällä repäisit meitä vastaan olleen velkakirjan. / Kuolleitten joukkoon luettuna Sinä sidoit siellä hirmuvaltiaan, / ylösnousemisellasi vapautit meidät helvetin kahleista / ja valistit meidät, jotka huudamme: // Vapahtaja, muista meitäkin valtakunnassasi!

Iloitkaa ja riemuitkaa, / sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa.

Sinä, oi Herra, ristille ylennettynä teit kuoleman voiman voimattomaksi / ja Jumalana hävitit meitä vastaan olleen velkakirjan. / Kristus Jumalamme, ainoa ihmisiä rakastava, / anna ryövärin synninkatumus meillekin, / jotka uskossa palvelemme Sinua ja huudamme: // Vapahtaja, muista meitäkin valtakunnassasi!

Kunnia - -. Kolminaisuustropari

Uskovaiset, kelvollisesti rukoilkaamme kunnioittaaksemme yksimielisesti Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, / yhtä Jumaluutta, joka on kolmessa persoonassa yhteensulautumaton, yksinkertainen, / jakaantumaton ja lähestymätön // ja jonka kautta me pelastumme tulisesta vaivasta.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjän tropari

Oi Kristus, me esiintuomme esirukoilijaksemme neitseellisesti Sinut synnyttäneen Äitisi, / totisen Neitseen, / joka synnyttämisen jälkeenkin pysyi puhtaan. / Ylen armollinen Herra, / anna syntien anteeksiantamus meille, jotka herkeämättä huudamme: // Vapahtaja, muista meitäkin valtakunnassasi!

Prokimeni, 4. säv.: He jakavat keskenänsä minun vaatteeni / ja heittävät minun puvustani arpaan.

Liitelauselma: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

7. evankeliumi Matteuksen mukaan (27:33-54).

Psalmi 51 (LXX)

8. evankeliumi Luukkaan mukaan (23:32-49).

Triodion, jonka akrostikon on: Sapatin aattoakin. Munkki Kosmoksen runo.

5. veisu. 6. säv. Irmossi:

Sinun luoksesi, oi Jumalan Sana, / joka olet laupeudessasi empimättä alentanut itsesi / ja synnin himoja tuntematta laskeutunut aina kuolon kärsimyksiin, / – Sinun luoksesi minä aamusta varhain kiiruhdan: / Suo minulle, langenneelle, rauha, // oi ihmisiä rakastava!

Troparit

Sinun palvelijasi, oi Kristus, peityin jaloin ja ennalta puhdistettuina osallisuuden kautta jumalallisesta sakramentista kulkivat kanssasi Siionista ylös suuralle Öljymäelle, ja he veisuilla ylistivät Sinua, oi ihmisiä rakastava.

Katsokaa, ystäväni, sanoit Sinä, ettette peljästy, sillä nyt on hetki lähellä, kun minut otetaan kiinni ja tapetaan pahantekijäin käsillä. Teidät kaikki kyllä hajoitetaan, ja te jätätte minut yksin, mutta minä kokoan teidät ja lähetän saarnaamaan minusta, joka olen ihmisiä rakastava.

Katabasia. 6. säv.

Sinun luoksesi, oi Jumalan Sana, / joka olet laupeudessasi empimättä alentanut itsesi / ja synnin himoja tuntematta laskeutunut aina kuolon kärsimyksiin, / – Sinun luoksesi minä aamusta varhain kiiruhdan: / Suo minulle, langenneelle, rauha, // oi ihmisiä rakastava!

Pieni ektenia, jonka ylistyslauselma on:

Sillä Sinä olet rauhan Kuningas ja meidän sielujemme Pelastaja, ja me kunniata edeskannamme Sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Kontakki, 8. säv.

Tulkaa kaikki, veisatkaamme ylistystä meidän edestämme Ristiinnaulitulle, / sillä Maria nähtyään Hänet ristin päällä sanoi: // joskin kärsit ristin, olet Sinä kuitenkin minun Poikani ja Jumalani!

Iikossi

Maria hajoitetuin hiuksin muitten naisten kanssa kulki Hänen jäljessään ikäänkuin lammas, joka näkee oman karitsansa vietävän teurastettavaksi, ja hän huusi valittaen: – Mihinkä menet, Lapseni? Minkä tähden niin kiireesti kuljet? Ovatko taas toiset häät Galilean Kaanaassa, ja kiiruhdatko sinne tehdäksesi heille vedestä viinin? Lähtisinkö mukaasi, Lapseni, vai jäisinkö vielä Sinua odottamaan? Oi Sana, joka minut puhtaana säilytit, lausu minulle sana, älä äänetönnä ohitseni kulje, sillä Sinä olet minun Poikani ja Jumalani!

Minean synaksarion jälkeen tämä:

Pyhänä ja suurena Perjantaina muistelemme Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen pyhiä, pelastavia ja peljättäviä Kärsimyksiä: pilkkaa, lyöntejä, nyrkiniskuja, häpäisyä, ivanaurua, purppuraviittaa, ruokoa, sientä, etikkaa, nauvoja, keihästä ja ennen muuta ristiä ja kuolemaa, jotka Hän vapaaehtoisesti kesti meidän tähtemme, mutta myös ymmärtäväistä ryöväriä, joka oli Hänen kanssaan ristiinnaulittu, ja hänen pelastavaista tunnustustansa ristillä.

Säkeitä:

Ristiinnaulitsemiselle:

Sinä olet puulla kuoletettunakin elävä Jumala, oi alaston, kuollut, elävän Jumalan Sana.

Ymmärtäväiselle ryöväriille:

Avaimenaan: Muista minua! ryöväri aukaisi Eedenin suljetut portit.

Kristus Jumala, armahda meitä yliluonnollisella ja äärettömällä laupeudellasi meitä kohtaan. Amen.

8. veisu. 6. säv. Irmossi

Jumalalliset nuorukaiset häpäisivät jumalattoman pahuuden pystyttämän kuvapatsaan, / mutta vääryyttä harjoittava neuvosto, / raivoten Kristusta vastaan, / turhaan neuvottelee aikoessaan tappaa sen, joka kädessään pitää elämää. / Häntä koko luomakunta kiittää // ja ylistää kaikkina aikoina.

Troparit

Karkottakaa nyt uni silmistänne, sanoit Sinä, oi Kristus, opetuslapsillesi, ja valvokaa rukouksessa, ettette kiusaukseen joutuisi, ja varsinkin sinä, Simon, sillä väkevimmällä on suurin koetus. Tunne siis, Pietari, minut, jota koko luomakunta kiittää ja ylistää kaikkina aikoina.

Sopimatonta sanaa en koskaan päästä huuliltani, oi valtias Herra. Sinun kanssasi minä kuolen niinkuin kunniallinen, vaikka kaikki Sinut kieltäisivät, - sanoi Pietari. Ei liha eikä veri, vaan Isäsi teki minulle tunnetuksi Sinut, jota koko luomakunta kiittää ja ylistää kaikkina aikoina.

Et ole tutkinut, oi ihminen, kaikkea jumalallisen viisauden ja tiedon syvyyttä etkä kokenut minun tuomioitteni mittaamattomuutta, sanoi Herra. Ollen liha älä kerskaa, sillä kolmesti kiellät minut, jota koko luomakunta kiittää ja ylistää kaikkina aikoina.

Sinä kiellät minut, Simon Pietari, ja sen teet pian; joku palvelijatar, joka äkkiä eteesi tulee, peljästyttää sinut, näin sanoi Herra. Mutta katkerasti itkettyäsi sinä kuitenkin löydät minut aivan armollisena, jota koko luomakunta kiittää ja ylistää kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, / veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Katabasia. 6. säv.

Jumalalliset nuorukaiset häpäisivät jumalattoman pahuuden pystyttämän kuvapatsaan, / mutta vääryyttä harjoittava neuvosto, / raivoten Kristusta vastaan, / turhaan neuvottelee aikoessaan tappaa sen, joka kädessään pitää elämää. / Häntä koko luomakunta kiittää // ja ylistää kaikkina aikoina.

Diakoni: Jumalansynnyttäjää, Valkeuden Äitiä...

9. veisu. 6. säv. Irmossi

Me ylistämme Sinua, / joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, / Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, / Sinua, totinen Jumalansynnyttävä!

Troparit

Jumalaa vihaavien turmiollinen joukko ja katala Jumalan murhaajien seura on ympäröinyt Sinut, Kristus, ja niinkuin pahantekijää he kuljettavat Sinua, kaikkien Luoja, jota me ylistämme.

Jumalattomat eivät lakia tunteneet ja turhaan olivat tutkineet profeettain ilmoituksia, koska veivät Sinut, kaikkien Herran, ikäänkuin karitsan, syyttömästi teurastettavaksi. Mutta me ylistämme Häntä.

Papit, jotka oli vallannut mieletön kateus ja viha, yhdessä kirjanoppineitten kanssa antoivat murhattavaksi kansoille annetun elämän, olennoitaan Elämänantajan, jota me ylistämme.

Ikäänkuin monet koirat ovat he Sinua, oi Kuningas, piirittäneet. He löivät Sinua poskelle, he kuulustelivat Sinua, he todistivat väärin Sinua vastaan, ja kaikki Sinä olet kärsinyt ja olet kaikki ihmiset pelastanut.

Katabasia. 6. säv.

Me ylistämme Sinua, / joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, / Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, / Sinua, totinen Jumalansynnyttäjä!

Eksapostilario, 3. säv.

Viisaan ryövärin teit Sinä mahdolliseksi samana päivänä astumaan paratiisiin, oi Herra; valista myös minuakin ristilläsi ja pelasta minut! (*Kolmesti*)

9. evankeliumi Johanneksen mukaan (19:25- 37).

Kiitosstikiirat, 3. säv.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä Hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää Häntä, sillä Hänen herrautensa on suuri.

Kaksi paha teko teki esikoiseni Israel: / hän hylkäsi minut, elämän veden lähteen, / ja kaivoi itselleen katoavaisen kaivon; / hän naulitsi minut puuhun, / mutta pyysi itselleen Barabbaan / ja päästi hänet vapaaksi; / tästä hämmästytti taivas: / aurinko peitti säteensä, / mutta sinä, Israel, et hylännyt, / vaan annoit minut kuolemaan. / Anna heille anteeksi, oi pyhä Isä, // sillä he eivät tiedä, mitä he tehneet ovat.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä pasunan pauhulla, ylistäkää Häntä harpuilla ja kanteleilla.

Sama uudelleen.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää Häntä kieli-soittimilla ja huiluilla.

Joka ainoa jäsen Sinun pyhässä ruumiissasi kärsi meidän tähtemme häväistystä: /
pää kärsi orjantappuroita, / kasvot sylkemistä, / posket lyöntejä, / suu etikkaan
sekoitettua sappea, / korvat jumalatonta pilkkaa, / hartiat iskuja ja käsi ruokoa, /
koko ruumis ristinpuussa riippumista; / kädet ja jalat nauvoja / ja kylki keihästä; /
oi kaikkivoimallinen Vapahtaja, / joka olet meidän edestämme kärsinyt ja meidät
kärsimyksistä pelastanut, / joka olet ihmisrakkaudellasi tullut alas meidän luok-
semme // ja olet ylentänyt meidät, armahda meitä!

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää Häntä kumisevilla
kymbaaleilla. Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa!

Oi Kristus, koko luomakunta nähdessään Sinut ristiinnaulittuna vapisi; / maan
perustukset liikkuiivat Sinun valtasi pelosta; / Sinun ollessasi ristiin ylennettynä
tempppelin esirippu repesi kahtia, / ja kuolleet haudoista nousivat ylös. / Sadan-
päämies nähtyään ihmeen hämmästyi, / ja Äitisi seisoen ristin edessä huusi: /
Kuinka voisin olla itkemättä ja lyömättä rintaani / nähdessäni Sinut alastomana,
tuomittuna riippuvan puussa? / Herra, joka annoit itsesi ristiinnaulita ja haudata
ja joka nousit kuolleista, // kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia - -. *6. säv.*

He riisuiivat minulta vaatteeni / ja pukivat minut tulipunaiseen vaippaan. / He pa-
nivat päähäni orjantappurakruunun / ja oikeaan käteeni antoivat ruo'on, // jotta
minä niinkuin saviastian särkisin heidät.

Nyt - -.

Minä olen antanut selkäni lyötäväksi / ja kasvojani en ole syljeltä peittänyt. / Minut
asetettiin Pilatuksen tuomioistuimen eteen, // ja minä olen kärsinyt ristin, jotta
maailma pelastuisi.

10. evankeliumi Markuksen mukaan (15:43-47).

Lukija: Sinulle, Herra, meidän Jumalamme, on tuleva kunnia - -. *Suuri ylistysveisu.*

Anomusektenia

11. evankeliumi Johanneksen mukaan (19:38-42).

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Koko luomakunta muutti pelvosta muotoansa / nähdessään Sinut, oi Kristus, ristillä riippuvan: / aurinko pimeni, maan perustukset horjuivat, / ja kaikki kärsivät yhdessä kaikkien Luojan kanssa. / Herra, Sinä vapaasta tahdostasi kestit meidän tähtemme kaikki vaivat. // Kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: He jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.

2. säv.

Miksi jumalaton ja lakia rikkova kansa turhia hankitsee? / Miksi he kaikkien Elämän kuolemaan tuomitsivat? / Voi suurta ihmettä! / Maailman Luoja jätetään jumalattomain käsiin / ja puun päälle ylennetään se, joka ihmisiä rakastaa, / jotta Hän vapauttaisi ne, jotka tuonelassa vangittuina ovat ja huutavat: // Pitkämielinen Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanniiniä.

Nähdessään tänään Sinut, Sana, ristille kohotettuna / nuhteeton Neitsyt valitti äidillisesti, / karvaus haavoitti hänen sydäntään / ja tuskaisesti huoaten sielunsa pohjasta hän pyyhki kasvojaan hiuksin murheen vallassa. / Siksi hän myös löi rintoihinsa ja huusi surkeana: / Voi jumalallinen lapseni! Voi maailman valkeus! / Miksi laskit silmistäni, Sinä Jumalan Karitsa? / Sen tähden ruumiittomat sotavoimat lausuvat kauhun vallassa: // Käsittämätön Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Jumala on minun kuninkaani ammoisista ajoista, Hän toimittaa pelastuksen maan päällä.

Nähdessään puulla riippumassa Sinut, Kristus, kaikkien Luojan ja Jumalan, / Sinut siemenettä synnyttänyt huusi katkerasti: / Poikani, mihin on laskenut muotosi kauneus? / En kestä nähdä Sinua epäoikeudenmukaisesti ristiinnaulittuna. / Kiihda, nouse ylös, // että minäkin saisin nähdä kuolleista ylösnousemisesi kolmantena päivänä!

Kunnia - -. 8. säv.

Oi Herra, Sinun noustuasi ylös ristille pelko ja vavistus valtasi luomakunnan. / Sinä et sallinut maan niellä ristiinnaulitsijoitasi, / vaan annoit helvetin päästää vapautteen vankinsa, / jotta ihmiset uudistuisivat. / Sinä, elävien ja kuolleiden Tuomari, / tulit antamaan elämän etkä kuolemaa. // Oi ihmisiä rakastava, kunnia olkoon Sinulle!

Nyt - -.

Jo painetaan musteeseen kirjoitusruoko, / jolla väärrien tuomarien päätös kirjoitetaan, / Jeesus on oikeuden edessä ja tuomitaan ristille. / Ja koko luomakunta kärsii nähdessään Herran ristissä riippuvan. / Mutta, oi hyvä Herra, / joka ruumiillisessa luonnossasi edestäni kärsit, // kunnia olkoon Sinulle!

12. evankeliumi Matteuksen mukaan (27:62-66).

Pappi: Hyvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein, aamulla julistaa sinun armoasi ja yön tullen sinun totuuttasi.

Lukija: Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. *jne.*

Tropari, 4. säv.

Sinä lunastit meidät kalliilla verelläsi lain kirouksesta; / ollen ristiinnaulittu / ja keihään lävistämä, / Sinä vuodatit ihmisille kuolemattomuuden. // Kunnia olkoon Sinulle, meidän Vapahtajamme!

HETKIPALVELUS ENSIMMÄINEN HETKI

Pappi: Kiitetty olkoon meidän Jumalamme alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Lukija: Amen. Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Taivaallinen kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämän antaja, tule ja asu meissä ja puhdistamme meidät kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Lähestyköön Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä elämällemme tarpeellinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin anteeksi annamme velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen. Herra, armahda (12).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuningas-
kaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuningas-
kaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 5

Ota korviisi minun sanani, Herra, huomaa huokaukseni. Kuuntele huutoni ääntä, minun kuninkaani ja Jumalani, sillä Sinua minä rukoilen. Herra, varhain Sinä kuulet minun ääneni, varhain minä valmistan Sinulle uhrin ja odotan. Sillä Sinä et ole se Jumala, jolle jumalattomuus kelpaa. Paha ei saa asua Sinun tykönäsi. Ylvästelijät eivät kestä Sinun silmiesi edessä; Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä. Sinä hukutat valheen puhujat; murhamiehet ja viekkaat ovat Herralle kauhistus. Mutta minä saan Sinun suuresta armostasi tulla Sinun huoneeseesi, saan kumartaa Sinun pyhään temppeliisi päin Sinun pelvossasi. Herra, johdata minua vanhurskaudessaasi minun vihamiesteni tähden, tasoita tiesi minun eteeni. Sillä heidän suussa ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he liukkaasti liehakoivat. Tuomitse, Jumala,

heidät syyllisiksi, rauetkoon heidän hankkeensa. Kukista heidät heidän rikostensa paljouden tähden, sillä he niskoittelevat Sinua vastaan. Ja iloitkoot kaikki, jotka Sinuun turvaavat, ja riemuitkoot iankaikkisesti. Suojele heitä, että Sinussa iloitsisivat ne, jotka rakastavat Sinun nimeäsi. Sillä Sinä, Herra, siunaat vanhurskasta, Sinä suojaat häntä armollasi niinkuin kilvellä.

Psalmi 2

Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja Hänen voideltuansa vastaan: "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä". Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä. Kerran Hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan: "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni". Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi. Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niinkuin saviastian sinä särjet heidät." Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari. Palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa vavistuksella. Antakaa suuta pojalle, ettei Hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä Hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat.

Psalmi 22

Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja? Jumalani, minä huudan päivällä, mutta Sinä et vastaa, ja yöllä, enkä voi vaieta. Ja kuitenkin Sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä. Meidän isämme luottivat Sinuun, he luottivat, ja Sinä pelastit heidät. He huusivat Sinua ja pelastuivat; he luottivat Sinuun eivätkä tulleet häpeään. Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky. Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään: "Jätä asiasi Herran haltuun. Hän vapahtakoon hänet, Hän pelastakoon hänet, koska on häneen mielistynyt." Sinähän vedit minut äitini kohdusta, Sinä annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla; Sinun huomaasi minä olen jätetty syntymästäni saakka, Sinä olet minun Jumalani hamasta äitini kohdusta. Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole. Minua saartavat väkevät sonnit, Baasanin härät piirittävät minut, avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat leijonat. Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. Minun voimani on kuivettunut kuin savias-tian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja Sinä lasket minut alas kuoleman to-

muun. Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen; he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa. Mutta Sinä, Herra, älä ole kaukana, Sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni. Vapahda minun sieluni miekasta, minun ainokaiseni koirain kynsistä. Pelasta minut jalopeuran kidasta, villihärkäin sarvista - vastaa minulle. Minä julistan Sinun nimeäsi veljilleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä. Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää Häntä. Kunnioittakaa Häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätäkää Häntä. Sillä Hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa. Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa; minä täytän lupaukseni Häntä pelkääväisten edessä. Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävä Häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti. Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö; kaikki pakanain sukukunnat kumartavat Häntä; sillä Herran on kuninkuus, ja Hän on hallitseva pakanoita. Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat; Hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle astuvat eivätkä voi elossa pysyä. Jälkeentulevaiset palvelevat Häntä, tuleville polville kerrotaan Herrasta. He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle Hänen vanhurskauttaan, että Hän on tämän tehnyt.

Kunnia - - nyt - -. Halleluja, halleluja, halleluja, kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3).

Herra, armahda! (3).

Kunnia - -. *1. säv.*

Sinun tultuasi ristiinnaulituksi, oi Kristus, / poistui hirmuvalta ja vihollisen voima tallattiin, / sillä ei enkeli eikä ihminen, / vaan itse Herra on pelastanut meidät; // kunnia olkoon Sinulle!

Nyt - -.

Miksi nimittäisimme Sinua, oi Armoitettu? - Taivaaksi, sillä Sinusta on koittanut vanhurskauden Aurinko; Paratiisiksi, sillä Sinä olet kasvattanut turmeltumattomuuden kukan; Neitseeksi, sillä Sinä pysyit miehen tietämättömänä; Puhtaaksi Äidiksi, sillä Sinä kannoit pyhässä sylissäsi Poikaa, joka on kaikkien Jumala. Ruikoile, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Stikiirat, 8. säv.

Tänään temppelein esirippu repeää kahtia / todistukseksi jumalattomia vastaan, // ja aurinko peittää säteensä nähdessään Herran naulittuna ristiin.

Liitelauselma: Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

Jumalattomat ihmiset / veivät Sinut, ihmisiä rakastava Kuningas Kristus, / meidän syntiemme tähden niinkuin karitsan teuraaksi / ja niinkuin virheettömän lampaan // naulitsivat Sinut ristiin.

Kunnia - - nyt - -.

Kärsiessäsi jumalattomain käsissä Sinä huusit, oi Herra: / vaikka te lyöttekin Paimenta / ja hajoitatte kaksitoista lammasta, / – ne minun opetuslapseni, / niin minä olisin voinut asettaa teitä vastaan enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä; / mutta minä olen pitkämielinen, / jotta toteutuisivat ne teille tuntemattomat ja salaiset päätökset, / jotka olen teille profeettojeni kautta ilmaissut. // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Prokimeni, 4. säv.: Hän menee ulos kadulle / ja purkaa sitä.

Liitelauselma: Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä.

Profeetta Sakarjan kirjasta (11:10-13).

Näin sanoo Herra: Minä otin sauvani Sulouden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa. Ja sinä päivänä se purkautui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka ottivat minusta vaarin, tulivat tietämään, että se oli Herran sana. Sitten minä sanoin heille: "Jos teille hyväksi näkyy, niin antakaa minulle palkkani; jollei, niin olkaa antamatta". Niin he punnitsivat minun palkkani kolmekymmentä hopearahaa. Ja Herra sanoi minulle: "Viskaa se savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet". Niin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne Herran huoneeseen savenvalajalle.

Pyhän apostoli Paavalin kirjeestä galatalaisille (6:14- 18).

Evankeliumi Matteuksen mukaan (27:1-56).

Laulajat: Kunnia olkoon kärsivällisyydellesi, oi Herra!

Lukija: Tee minun askeeleni vakaviksi sanallasi äläkä salli minkään vääryyden minua hallita. Päästä minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan Sinun asetuksiasi. Kirkasta kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle käskysi. Minun suuni on täynnä Sinun kiitostasi, täynnä Sinun ylistystäsi kaiken päivää.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.
Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.
Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Lähestyköön Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä elämällemme tarpeellinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin anteeksi annamme velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Kontakki, 8. säv.

Tulkaa kaikki, veisatkaamme ylistystä meidän edestämme Ristiinnaulitulle, / sillä Maria nähtyään Hänet ristin päällä sanoi: // joskin kärsit ristin, olet Sinä kuitenkin minun Poikani ja Jumalani!

Herra, armahda! (40)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan – Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja – Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdistä meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdistä meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda! (*Kolmesti*)

Kunnia - - nyt - -.

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, Sinua, totinen Jumalansynnyttävä.

Herran nimeen siunaa, isä!

Pappi: Jumala, ole meille armollinen ja siunaa meitä! Kirkasta kasvosi meille ja armahda meitä!

Ja tämä rukous:

Kristus, totinen Valkeus, joka valistat ja pyhität jokaisen maailmaan tulevan ihmisen! Kuvautukoon meissä Sinun kasvojesi valkeus, että me siinä lähestymättömän valkeuden näkisimme; ja ojenna meidän askelemme Sinun käskyjesi täyttämiseen puhtaimman Äitisi ja kaikkien pyhiesi esirukouksien tähden.

KOLMAS HETKI

Lukija: Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuningaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuningaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 35

Riitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan; sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat. Tempaa pieni kilpi, suuri kilpi ja nouse minun avukseni. Sivalla keihäs ja salpaa tie minun vainoojiltani. Sano minun sielulleni: "Minä olen sinun pelastuksesi". Joutukoot häpeään ja pilkkaan, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytyköt, punastukoot, jotka minulle paha aikovat. Olkoot he niinkuin akanat tuulessa, ja Herran enkeli syösköön heidät maahan; heidän tiensä olkoon pimeä ja liukas, ja Herran enkeli ajakoon heitä takaa. Sillä syyttä he ovat virittäneet verkonsa minun eteeni, syyttä he ovat kaivaneet minun sielulleni haudan. Tulkoon hänelle turmio aavistamatta, tarttukoon hän virittämäänsä verkkoon, langetkoon siihen surmaksensa. Mutta minun sieluni iloitkoon Herrassa, riemuitkoon Hänen avustansa. Kaikki minun luuni sanokoot: "Herra, kuka on Sinun vertaisesi, Sinun, joka vapahdat kurjan väkevämmästä, kurjan ja köyhän raatelistaan?" Väärät todistajat astuvat esiin, he minulta tutkivat, mitä minä en tiedä. He palkitsevat minulle hyvän pahalla; minun sieluni on orpo. Mutta minä puin päälleni surupuvun, kun he sairastivat; minä vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa. Niinkuin he olisivat olleet minun ystäviäni, minun omia veljiäni, niin minä kuljin; niinkuin äitiänsä sureva, niin minä kävin surupuvussa, kumarruksissa. Mutta he iloitsevat minun kompastuksestani ja kokoontuvat - kokoontuvat minua vastaan, nuo lyöjät, joita minä en tunne; he herjaavat herkeämättä, nuo konnat, jotka leipäkyrsää kärkeä minua pilkkaavat, kiristelevät minulle hamapaitansa. Herra,

kuinka kauan Sinä tätä katselet? Päästä minun sieluni turmiosta, jota he hankitsevat, minun ainokaiseni nuorista leijonista. Niin minä kiitän sinua suuressa seurakunnassa, ylistän Sinua paljon kansan keskellä. Älkööt he minusta iloitko, jotka syyttä ovat minun vihamiehiäni; älkööt silmää iskekö, jotka asiatta minua vihaavat. Sillä he eivät puhu rauhan puheita, vaan miettivät petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan. He avaavat suunsa ammолleen minua vastaan ja sanovat: "Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!" Sinä, Herra, näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole minusta kaukana! Heräjä ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, hankkimaan minulle oikeutta ja ajamaan minun asiaani. Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, Herra, minun Jumalani, älä salli heidän minusta riemuita. Älä salli heidän sanoa sydämässän: "Kas niin! Sitä me halusimmekin." Älä salli heidän sanoa: "Me olemme hänet nielleet". Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun onnettomuudestani iloitsevat, saakoot puvuksensa häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät minua vastaan. Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka suovat minulle minun oikeuteni, ja sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra, joka tahtoo palvelijansa parasta". Ja minun kieleni julistakoon Sinun vanhurskauttasi, Sinun kiitostasi kaiken päivää.

Psalmi 109

Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti. Sillä he ovat avanneet minua vastaan jumalattoman ja petollisen suun, he puhuttelevat minua valheen kielellä. Vihan sanoilla he ovat minut piirittäneet, ja syyttä he sotivat minua vastaan. Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta minä ainoastaan rukoilen. He kostaavat minulle hyvän pahalla ja rakkauteni vihalla. Aseta jumalaton mies häntä vastaan, ja seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellansa. Oikeuden edessä hän joutukoon syyhyn, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi. Hänen päivänsä olkoot harvat, ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa. Tulkoot hänen lapsensa orvoiksi ja hänen vaimonsa leskeksi. Kierrelköt hänen lapsensa alati kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta. Anastakoon koronkiskuri kaiken hänen omansa, ja riistäköt vieraat hänen vaivannäkönsä. Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköönkään kukaan armahtako hänen orpojansa. Hänen jälkeläisensä hävitköt sukupuuttoon, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa. Hänen isiensä rikkomukset pysyköt Herran muistossa, älköönkään hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois. Olkoot ne Herran edessä alati, ja hävittäköön Hän heidän muistonsa maan päältä. Sillä se mies ei ajatellutkaan tehdä laupeutta, vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa, tappaaksensa hänet. Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä; hän ei huolinut siunauksesta, ja se väistyi hänestä kauas. Hän puki kirouksen yllensä niinkuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa niinkuin

vesi ja hänen luihinsa niinkuin öljy. Se olkoon hänellä viittana, johon hän verhou-
tuu, ja vyönä, johon hän aina vyöttäytyy. Tämä olkoon Herralta minun vainoojaini
palkka ja niiden, jotka puhuvat pahaa minua vastaan. Mutta Sinä, Herra, Herra,
auta minua nimesi tähden, sillä Sinun armosi on hyvä, pelasta minut. Sillä minä
olen kurja ja köyhä, ja sydämeni on haavoitettu minun rinnassani. Minä katoan
pois kuin pitenevä varjo, minut pudistetaan pois kuin heinäsiirkka. Polveni horju-
vat paastoamisesta, ja minun ruumiini on laihtunut lihattomaksi. Ja minä olen
joutunut heidän herjattavakseen, minut nähdessään he nyökyttävät päätänsä. Au-
ta minua, Herra, minun Jumalani, pelasta minut armosi jälkeen; ja he saakoot tuta,
että tämä on Sinun kätesi, että Sinä, Herra, sen teit. Jos he kiroavat, siunaa Sinä, jos
he nousevat, joutukoot häpeään, mutta palvelijasi saakoon iloita. Olkoon häväistys
minun vainoojaini pukuna, ja verhotkoon heitä heidän häpeänsä niinkuin viitta.
Minä suullani kiitän suuresti Herraa, ja monien keskellä minä ylistän Häntä. Sillä
Hän seisoo köyhän oikealla puolella pelastaakseen hänet niistä, jotka hänet tuo-
mitsevat.

Psalmi 51 (LXX)

Armahda minua, Jumala, Sinun suuresta armostasi, pyyhi pois minun syn-
tini Sinun suuresta laupeudestasi. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista
minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, ja syntini on aina edessäni. Sinua
ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on pahaa Sinun silmis-
säsi, niin että oikea olet puheessasi ja puhdas tuomitessasi. Katso, minut on syn-
nissä siitetty ja äitini on minut synnissä synnyttänyt. Katso, Sinä rakastit totuutta
ja ilmoitit minulle tuntemattoman, salaisen viisautesi. Puhdista minut isopilla, niin
minä puhdistun, pese minut, niin minä lunta valkeammaksi tulen. Anna minun
kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet. Peitä kasvosi
näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki pahat tekoni. Jumala, luo minuun
puhdas sydän ja uudista sisässäni totuuden henki. Älä heitä minua pois kasvojesi
edestä äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. Anna minulle taas Sinun pelastuk-
sesi ilo ja voimallisella hengellä vahvista minua. Minä opetan langenneille Sinun
tiesi, ja syntiset tykösi palajavat. Päästä minut verenvioista, Jumala, minun pelas-
tukseni Jumala, niin kieleni riemuitsee Sinun vanhurskaudestasi. Herra, avaa mi-
nun huuleni, niin suuni julistaa Sinun kiitostasi. Sillä et Sinä tahdo uhria, sen minä
kyllä antaisin; polttouhri ei ole Sinulle mieleen. Jumalalle kelpaava uhri on särjetty
henki; särjettyä ja nöyrää sydäntä et Sinä, Jumala, hylkää. Osoita armossasi hy-
vyyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit. Silloin Sinulle kelpaavat vanhurs-
kauden uhrit, polttouhrit ja kokonaisuuhrit; silloin uhrataan härkiä Sinun alttarilla-
si.

Kunnia - - nyt - -. Halleluja, halleluja, halleluja, kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3).

Herra, armahda! (3).

Kunnia - -. **6. säv.**

Herra, juutalaiset tuomitsivat Sinut, kaikkien Elämän, kuolemaan. / He, jotka sauvan ojentamisen kautta kulkivat poikki Punaisen meren, / naulitsivat Sinut ristiin, / ja jotka hunajaa kalliosta imivät, / tarjosivat Sinulle sappea. / Mutta Sinä olet omasta tahdostasi kärsinyt / vapauttaaksesi meidät vihollisen orjuudesta. // Kunnia olkoon Sinulle, Kristus Jumala!

Jumalansynnyttäjä, Sinä olet tosi viinipuu, joka olet kantanut meille elämän hedelmän. Me rukoilemme Sinua, oi Valtiatar, kanna apostolien ja kaikkien pyhiin kanssa esirukouksesi meidän puolestamme, että Herra armahtaisi sielujamme.

Stikiirat, 8. säv.

Peljäten juutalaisia Sinun ystäväsi ja lähimmäisesi Pietari kielsi Sinut, oi Herra, / ja vaikeroiden huusi: Älä ole vaiti itkiessäni; / sillä minä sanoin, oi Laupias, säilyttäväni uskon, / mutta en säilyttänytkään. / Niin ota myös meidänkin kaatumuksemme vastaan / ja armahda meitä!

Liitelauselma: Ota korviisi minun sanani, Herra, huomaa huokaukseni.

Herra, hengelliset sotavoimat hämmästyivät, / kun sotamiehet pilkkasivat Sinua kalliin ristisi edessä, / sillä Sinä, joka olet maan kaunistanut kukkasin, kannoit pilkkaseppelettä, / ja Sinä, joka kiedot taivaat pilviin, pukeudit häväistyksen vaippaan. / Mutta tämä Sinun taloudenhoitosi teki tunnetuksi Sinun laupeutesi ja suuren armosi, // Kristus, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia - - nyt - -. **5. säv.**

Kun Sinua, oi Herra, vietiin ristille, huusit Sinä: / "Juutalaiset, minkä tekoni tähden te tahdotte minut ristiinnaulita? / – Senkö tähden, että olen teidän halvatujenne jäsenet vahvistanut, / että olen herättänyt kuolleenne, ikäänkuin heidän unestaan, / olen verenjuoksua sairastavan parantanut, / kananealaisen naisen armahtanut? / Juutalaiset, minkä tekoni tähden te tahdotte minut tappa? / Te jumalattomat / tulette luomaan katseenne Kristukseen, // jonka olette nyt lävistäneet!"

Prokimeni, 4. säv.: Minä olen kaatumaisillani, / ja minun tuskani on aina edessäni.

Liitelauselma: Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua.

Profeetta Jesajan kirjasta (50:4-11):

Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsymyötä; Hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavalla. Herra, Herra on avannut minun korvani; minä en ole niskoitellut, en vetäytynyt pois. Selkäni minä annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, en peittänyt kasvojeni pilkalta ja syljeltä. Herra, Herra auttaa minua; sentähden ei minuun pilkka koskenut, sentähden tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä minä tiedän, etten häpeään joudu. Lähellä on Hän, joka minut vanhurskaaksi tuomitsee. Kuka voi minun kanssani riidellä? Astukaamme yhdessä esiin! Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon tänne lähelleni! Katso, Herra, Herra auttaa minua; kuka minut syylliseksi tuomitsee? Katso, kaikki he hajoavat kuin vaate; koi heidät syö. Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee Hänen palvelijansa ääntä? Joka vaeltaa pimeydessä ja valoa vailla, se luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaansa. Mutta katso, te kaikki, jotka palon sytytätte, te palavilla nuolilla varustetut, suistukaa oman tulenne liekkeihin, niihin palaviin nuoliin, jotka olette sytyttäneet. Minun kädestäni tämä teille tulee; vaivassa täytyy teidän asua.

Pyhä apostoli Paavalin kirjeestä roomalaisille (5:6-10).

Evankeliumi Markuksen mukaan (15:16-41).

Lukija: Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Lähestyköön Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä elämällemme tarpeellinen leipämme. Ja anna meille anteeksi

velkamme, niinkuin mekin anteeksi annamme velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Kontakki, 8. säv.

Tulkaa kaikki, veisatkaamme ylistystä meidän edestämme Ristiinnaulitulle, / sillä Maria nähtyään Hänet ristin päällä sanoi: // joskin kärsit ristin, olet Sinä kuitenkin minun Poikani ja Jumalani!

Herra, armahda! (40)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan – Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja – Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdista meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdista meidän mieleemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda! (*Kolmesti*)

Kunnia - - nyt - -.

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, Sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Herran nimeen siunaa, isä!

Pappi: Jumala, ole meille armollinen ja siunaa meitä! Kirkasta kasvosi meille ja armahda meitä!

Ja pyhän Mardarioksen rukous:

Herra Jumala, Isä kaikkivaltias, Herra ainokainen Poika Jeesus Kristus ja Pyhä Henki, yksi Jumaluus, yksi Voima, armahda minua syntistä ja niillä vaiheilla, jotka itse parhaiten tiedät, pelasta minut, Sinun kelvoton palvelijasi, sillä Sinä olet kiitetty iankaikkisesti. Amen.

KUUDES HETKI

Lukija: Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuningaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuningaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 54

Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, aja minun asiani väkevyydelläsi. Jumala, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun suuni sanat. Sillä muukalaiset nousevat minua vastaan, ja väkivaltaiset väijyvät minun henkeäni, eivät he pidä Jumalaa silmänsä edessä. Katso, Jumala on minun auttajani, Herra on minun sieluni tuki. Kohdatkoon paha minun vihamiehiäni, hävitä heidät uskollisuudessasi. Niin minä alttiisti Sinulle uhraan, minä ylistän Sinun nimeäsi, Herra, sillä se on hyvä. Sillä Hän pelastaa minut kaikesta hädästä, ja minun silmäni saa mielikseen katsella vihollisiani.

Psalmi 140

Päästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka ajattelevat sydämessään paha ja joka päivä yllyttävät sotaan. He hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykäärmeen myrkyä on heidän huultensa alla. Suojaa minut, Herra, jumalattomien käsiltä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka tahtovat saada minun jalkani lankeamaan. Nuo ylpeät virittävät minulle ansoja ja pauloja, levittävät verkkoja minun tielleni, asettavat minulle pyydyksiä. Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Jumalani". Herra, ota korviisi minun rukousteni ääni. Herra, Herra, Sinä minun väkevä apuni, Sinä suojaat minun pääni taistelun päivänä. Herra, älä salli, mitä jumalattomat haluavat, älä anna heidän aikeittensa onnistua; muutoin he ylvästelevät. Sattukoon minun saartajaini omaan päähän onnettomuus, jota heidän huulensa hankkivat. Tulkoon tulisia hiiliä heidän päällensä; Hän syösköön heidät tuleen, vesivirtoihin, joista he älkööt nousko. Kielevä mies ei ole pysyvä maassa; väkivaltaista ajaa onnettomuus ja iskee iskemistään. Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii köyhille oikeuden. Totisesti, vanhurskaat saavat kiittää Sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua Sinun kasvojesi edessä.

Psalmi 91

Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, Hän on minun Jumalani, johon minä turvaan". Sillä Hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa Hän

sinua suojaa, ja sinä saat turvan Hänen siipiensä alla; Hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. - Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaan. Sillä Hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi. Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. - "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen."

Kunnia - - nyt - -. Halleluja, halleluja, halleluja, kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3).

Herra, armahda! (3).

Kunnia - -. **2. säv.**

Oi Kristus Jumala, / Sinä rakensit pelastuksen keskelle maailmaa; / | Sinä ojensit puhtaimmat kätesi ristin päälle, / ja kokosit yhteen kaikki kansat, jotka huutavat: // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Koska meiltä itseltämme monien syntiemme tähden puuttuu uskallus, niin rukoile Sinä, oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, Sinusta syntynyttä, sillä äidin rukous voi paljon Herran suosion edessä. Älä, oi Puhtain, hylkää syntisten rukouksia, sillä Hän, joka meidän edestämme tahtoi kärsiä, on laupias ja voi pelastaa meidät.

Stikiirat, 8. säv.

Näin sanoo Herra juutalaisille: / Minun kansani, mitä olen tehnyt sinulle / tai millä olen mielesi pahoittanut? / Sokeasi olen valistanut, / pitalisesi olen puhdistanut, / vuoteella potevan miehen olen jaloille kohottanut. / Minun kansani, mitä olen sinulle tehnyt? / Ja mitä olet minulle vastalahjaksi antanut? / – Mannasta sappea, vedestä etikkaa; / sen sijaan, että olisit rakastanut minua, naulitsit minut ristiin. / En voi enää tätä kärsiä. / Minä kutsun pakanakansani, / ja he kunnioitta-

vat minua / ynnä Isän ja Hengen kanssa; // ja minä lahjoitan heille iankaikkisen elämän.

Liitelauselma: Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä.

Apostolien kuoro huutaa teille, / Israelin lainsäätäjät, juutalaiset ja fariseukset: / Katsokaa temppeliä, jonka hajoititte maahan! / Katsokaa Karitsaa, jonka te ristiinnaulitsitte ja luovutitte hautaan, / mutta joka nousi ylös omalla vallallaan! / Älkää eksykö, juutalaiset, / sillä Hän on se, joka merellä pelasti teidät ja erämaassa teitä ravitsi! // Hän on maailman elämä, valkeus ja rauha!

Kunnia - - nyt - -. **5. säv.**

Tulkaa, kristilliset ihmiset, / katsokaamme, mitä kavaltaja Juudas on jumalattomien pappien kanssa neuvotellut Vapahtajaamme vastaan. / He tuomitsivat tänään kuolemattoman Sanan ansainneeksi kuoleman, / ja annettuaan Hänet Pilatuksen käsiin / naulitsivat Hänet ristiin Pääkallon paikalle. / Kärsiessäsi tätä Sinä, Vapahtajamme, huusit: / "Isä, anna heille anteeksi tämä synty, // että kansat tulisivat tietämään minun ylösnousemukseni kuolleista!"

Prokimeni, 4. säv.: Herra, meidän Herramme, / kuinka korkea onkaan Sinun nimesi kaikessa maassa.

Liitelauselma: Sinun, joka olet asettanut valtasuuruutesi taivaitten ylitse!

Profeetta Jesajan kirjasta (52:13-54:1):

Näin sanoo Herra: Katso, minun palvelijani menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva. Niinkuin monet kauhistuivat häntä - sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsansa ei ollut ihmisten hahmo - niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat havaita. Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan? Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hä-

nen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut. Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä hänet temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä. Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa. Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi, saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttansa. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, sälyttäen päällensä heidän pahat tekonsa. Senthäden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta. Riemuitse, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt, huuda ilosta ja riemahda, sinä, joka et ole synnytyskivuissa ollut. Sillä hyljätyllä on lapsia enemmän kuin avio-vaimolla.

Pyhän apostoli Paavalin kirjeestä heprealaisille (2:11-18).

Evankeliumi Luukkaan mukaan (23:32-49).

Lukija: Herra, anna armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet. Auta meitä Sinä, pelastuksemme Jumala, nimesi kunnian tähden, pelasta meidät ja anna meidän syntimme anteeksi nimesi tähden.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Lähestyköön Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä elämällemme tarpeellinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin anteeksi annamme velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Kontakki, 8. säv.

Tulkaa kaikki, veisatkaamme ylistystä meidän edestämme Ristiinnaulitulle, / sillä Maria nähtyään Hänet ristin päällä sanoi: // joskin kärsit ristin, olet Sinä kuitenkin minun Poikani ja Jumalani!

Herra, armahda! (40)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan – Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja – Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdista meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdista meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda! (*Kolmesti*)

Kunnia - - nyt - -.

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, Sinua, totinen Jumalansynnyttävä.

Herran nimeen siunaa, isä!

Pappi: Jumala, ole meille armollinen ja siunaa meitä! Kirkasta kasvosi meille ja armahda meitä!

Basileios Suuren rukous

Jumala, voimien Herra ja kaiken luomakunnan Luoja, joka vertaamattoman armosi laupeudesta lähetit taivaasta ainokaisen Poikasi, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, pelastamaan sukukuntaamme ja Hänen kalliilla ristillään repäisit rikki meidän syntiemme käsikirjoituksen sekä Hänen kauttansa sait riemuita voittoa pimeyden hallituksista ja valloista, - Sinä itse, oi ihmisiä rakastava Herra, ota nämä meidän syntisten kiitos- ja anomusrukoukset vastaan ja pelasta meidät kaikesta hukuttavasta ja pimeästä synninteosta sekä kaikista näkyväisistä ja näkymättömistä vihollisista, jotka etsivät vahingoittaakseen meitä. Naulitse lihamme Sinun pelkosi kautta äläkä anna sydäntemme taipua viekkaisiin puheisiin tai pahoihin ajatuksiin, vaan haavoita rakkaudellasi meidän sielumme, että me, silmämme aina Sinuun luotuina, Sinun valkeutesi ohjaamina ja Sinuun, lähestymättömään iankaikkiseen Valkeuteen katsoen, edeskantaisimme lakkaamatonta ylitystä ja kiitosta Sinulle, aluttomalle Isälle, ainokaiselle Pojalleni ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

YHDEKSÄS HETKI

Lukija: Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuningaamme ja Jumalamme, eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuningaamme ja Jumalamme, eteen.

Psalmi 69

Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti. Minä olen vajonnut syvään, pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta tulvii minun ylitseni. Minä olen väsynyt huutamisesta, minun kurkkuni kuivettuu, minun silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani. Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat; paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, jotka syyttä ovat vihollisiani; mitä en ole ryöstänyt, se täytyy minun maksaa. Jumala, Sinä tunnet minun hulluuteni, eivätkä minun vikani ole Sinulta salassa. Älä anna minussa häpeään joutua niiden, jotka odottavat Sinua, Herra, Herra Sebaot. Älä salli minussa pettyä niiden, jotka etsivät Sinua, Israelin Jumala. Sillä Sinun tähtesi minä kärsin herjausta, pilkka peittää minun kasvoni. Veljilleni minä olen tullut vieraaksi, olen tullut oudoksi äitini lapsille. Sillä kiivaus Sinun huoneesi puolesta on minut kuluttanut, ja niiden herjaukset, jotka Sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun. Minä, minun sieluni itki ja paastosi, mutta siitä koitui minulle vain herjausta. Minä pukeuduin säkkipukuun, mutta tulin sananparreksi

heidän suussa. Porteissa-istujat minusta jaarittelevat, ja väkijuomain juojat minusta laulavat. Mutta minä rukoilen Sinua, Herra, otollisella ajalla, Sinua, Jumala, Sinun suuren laupeutesi turvin. Vastaa minulle pelastavan uskollisuutesi tähden. Päästä minut loasta, etten siihen vajoa, auta, että pääsen vihollisistani ja syvistä vesistä. Älä anna vetten vuon minua upottaa, syvyyden minua niellä ja kuilun sulkea suutaan minun ylitseni. Vastaa minulle, Herra, sillä Sinun armosi on hyvä, käänny minun puoleeni suuressa laupeudessasi. Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä minä olen ahdistuksessa; joudu, vastaa minulle. Lähesty minun sieluani ja lunasta se, vapahda minut vihollisten tähden. Sinä tiedät minun häväistykseni, minun häpeäni ja pilkkani, Sinun edessäsi ovat julki kaikki minun ahdistajani. Häväistys on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt. Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä. Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, ansaksi noille suruttomille. Soetkoot heidän silmänsä, niin etteivät näe, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan. Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäköön heidät Sinun vihasi hehku. Joutukoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän majoissansa asukasta olko. Sillä he vainoavat sitä, jota Sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita Sinä olet haavoittanut. Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja Sinun vanhurskautesi he älkööt pääskö. Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun. Mutta minä olen kurja ja vaivattu, suojatkoon minua Sinun apusi, Jumala, niin minä veisuulla kiitän Jumalan nimeä ja ylistän Häntä kiitosvirsillä. Se on Herralle otollisempi kuin härkä, kuin mulli, sarvipää ja sorkkajalka. Nöyrät näkevät sen ja riemuitsevat; elpyköön teidän sydämenne, teidän, jotka etsitte Jumalaa. Sillä Herra kuulee köyhiä eikä halveksi vankejansa. Kiittäkööt Häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu. Sillä Jumala on pelastava Siionin ja rakentava Juudan kaupungit, niin että he asettuvat niihin ja omistavat ne. Hänen palvelijainsa jälkeläiset saavat sen perinnökseen, ja ne, jotka Hänen nimeänsä rakastavat, saavat asua siinä.

Psalmi 70

Jumala, riennä minua pelastamaan, riennä minun avukseni, Herra. Joutukoot häpeään ja punastukoot ne, jotka minun henkeäni väijyvät; peräytykööt ja saakoot häpeän ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. Kääntykööt takaisin häpeissänsä ne, jotka sanovat: "Kas niin, kas niin!" Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät; joille Sinun apusi on rakas, ne sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Jumala!" Mutta minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tyköni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy.

Psalmi 86

Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä. Varjele minun sieluni, sillä minä olen hurskas; Sinä, minun Jumalani, pelasta palvelijasi, joka Sinuun turvaa. Ole minulle armollinen, Herra, sillä Sinua minä huudan kaiken päivää. Ilahuta palvelijasi sielu, sillä Sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni. Sillä Sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa kaikille, jotka Sinua avuksensa huutavat. Ota, Herra, korviisi minun rukoukseni, tarkkaa minun anomiseni ääntä. Hätäni päivänä minä Sinua avukseni huudan, sillä Sinä vastaat minulle. Ei ole Sinun vertaistasi, Herra, jumalien joukossa, eikä ole vertaa Sinun töillesi. Kaikki kansat, jotka Sinä tehnyt olet, tulevat ja kumartuvat Sinun edessäsi, Herra, ja kunnioittavat Sinun nimeäsi. Sillä Sinä olet suuri ja teet ihmeitä, Sinä ainoa olet Jumala. Neuvo minulle tiesi, Herra, että minä vaeltaisin Sinun totuudessasi. Kiinnitä minun sydämeni siihen yhteen, että minä Sinun nimeäsi pelkäisin. Kaikesta sydämestäni minä kiitän Sinua, Herra, minun Jumalani, ja kunnioitan Sinun nimeäsi iankaikkisesti; sillä Sinun armosi on suuri minua kohtaan, Sinä olet pelastanut minun sieluni tuonelan syvyydestä. Jumala, julkeat ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten joukko etsii minun henkeäni; eivät he pidä Sinua silmäinsä edessä. Mutta Sinä, Herra, olet laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen, suuri armossa ja totuudessa. Käänny minun puoleeni, ole minulle armollinen, anna voimasi palvelijallesi, auta palvelijattaresi poikaa. Tee merkki minulle, minun hyväkseni. Häpeäksensä minun vihaajani näkööt, että Sinä, Herra, minua autat ja lohdutat.

Kunnia - - nyt - -. Halleluja, halleluja, halleluja, kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3).

Herra, armahda! (3).

Kunnia - -. **8. säv.**

Ryöväri nähdessään elämän Ruhtinaan riippuvan ristissä sanoi: / Jollet Sinä, meidän kanssamme Ristiinnaulittu, olisi lihaksi tullut Jumala, / niin ei aurinko olisi säteitään peittänyt / eikä maa olisi vapisten liikkunut. / Mutta Herra, Sinä, joka kaikki kärsit, // muista minua valtakunnassasi!

Nyt - -.

Oi Hyvä, Sinä olet meitä varten Neitseestä syntynyt ja kestänyt ristinkärsimykset, olet kuolemallasi kuoleman voimattomaksi tehnyt, ja ollen Jumala, olet ilmaissut ylösnousemuksen, - älä hylkää niitä, jotka olet omalla kädelläsi luonut. Tee, oi Armollinen, meille ihmisrakkautesi mukaan, ota vastaan synnyttäjäsi - Jumalan Äidin esirukoukset, joita hän puolestamme kantaa, ja pelasta, oi Vapahtaja, epätoivoinen kansa.

Stikiirat, 7. säv.

Kauheata oli nähdä taivaan ja maan Luojan ristissä riippuvan, / kun aurinko pimeni ja päivä jälleen yöksi muuttui, / ja kun maa lähetti haudoista ulos kuolleiden ruumiit. / Näiden kanssa me kumarramme Sinua: // Armahda meitä!

Liitelauselma: He jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.

2. säv.

Kun lainrikkajat naulitsivat ristille Sinut, kunnian Herran, / Sinä huusit heille: / Miten olen mielenne pahoittanut? / Tai miten teitä vihastuttanut? / Kuka on ennen minua päästänyt teidät ahdistuksesta? / Ja miten te nyt minulle maksatte? / Hyvän pahalla: / tulipatsaan sijasta te naulitsitte minut ristille, / pilven sijasta kaivoitte minulle haudan, / mannan sijasta te tarjositte minulle sappea, / veden sijasta juotitte minua etikalla. / Mutta minä kutsun pakanakansat // ja he ylistävät minua Isän ja Pyhän Hengen kanssa.

Kunnia - - nyt - -. **6. säv.**

Tänään riippuu ristinpuussa Hän, joka on maan ripustanut vesien päälle; / (*kolmesti*) orjantappuraseppeleellä kruunataan enkelein Kuningas; / valepurppuraan puetaan Hänet, joka on taivaan pukenut pilviin; / | lyödään poskelle sitä, joka on Jordanissa Aadamin vapahtanut; / nauloilla on kiinni lyöty seurakunnan Ylkä, / keihäällä pistetty Neitseen Poika. / Kumarramme kärsimyksillesi, oi Kristus! // (*kolmesti*) Ilmaise meille myös kunniallinen ylösnousemusesikin!

Prokimeni, 6. säv.: Hullu sanoo sydämessänsä: / "Ei ole Jumalaa".

Liitelauselma: Ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on.

Profeetta Jeremiaan kirjasta (11:18-12:5, 9-11, 14-15):

Herra ilmoitti minulle, ja minä sain tietää, Sinä näytit minulle silloin heidän hankkeensa. Ja minä olin kuin kesy karitsa, joka viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt heidän pitäneen neuvoa minua vastaan: "Tuhotkaamme puu hedelminensä, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeänsä enää muisteta". Mutta Herra Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii munaskuut ja sydämen. Salli minun nähdä Sinun kostavan heille, sillä Sinun haltuusi minä olen uskonut asiani. Sentähden, näin sanoo Herra Anatotin miehistä, jotka väijyvät sinun henkeäsi sanoen: "Älä ennusta Herran nimeen, ettet kuolisi meidän kättemme kautta" - sentähden, näin sanoo Herra Sebaot: "Katso, minä kosten heille; heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat näl-

kään. Heistä ei jäännöstä jää, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän rangaistusvuotensa.” Sinä, Herra, olet vanhurskas: voisinko minä riidellä Sinua vastaan? Kuitenkin minä kysyn Sinulta, mikä oikeus on. Miksi jumalattomain tie menestyy? Miksi kaikki uskottomat saavat elää rauhassa? Sinä heidät istutat, he myös juurtuvat; he kasvavat, kantavat myös hedelmää. Heidän suusansa Sinä olet lähellä, mutta kaukana heidän sisimmästään. Mutta Sinä, Herra, tunnet minut; Sinä näet minut ja tutkit minun sydämeni, millainen se on Sinun edessäsi. Tempaa heidät pois niinkuin lampaat teuraiksi ja vihi heidät tapon päivää varten. Kuinka kauan täytyy maan surra ja kaiken kedon ruohon kuivettua? Eläimet ja linnut hukkuvat siinä asuvaisten pahuuden tähden; sillä nämä sanovat: “Ei tule Hän näkemään meidän loppuamme”. Jalkamiesten kanssa sinä juokset ja ne sinut väsyttävät. Menkää, kootkaa kaikki metsän eläimet, tuokaa ne ruoalle. Monet paimenet ovat turmelleet minun viinitarhani, tallanneet minun peltopals-tani, tehneet ihanan peltopalstani autioksi erämaaksi, se on tehty autioksi. Näin sanoo Herra kaikista minun pahoista naapureistani, jotka koskevat siihen perintöosaan, minkä minä olen antanut kansalleni Israelille: “Katso, minä tempaan heidät pois heidän maastansa, ja Juudan heimon minä tempaan pois heidän keskeltänsä. Mutta senjälkeen kuin minä olen temmannut heidät pois, minä jälleen armahda heitä ja palautan heidät, itsekunkin perintöosaansa ja itsekunkin maahansa.

Pyhän apostoli Paavalin kirjeestä heprealaisille (10:19-31).

Evankeliumi Johanneksen mukaan (19:23-37).

Lukija: Älä meitä lopullisesti hylkää, oman nimesi tähden, älä riko liittoasi, äläkä ota meiltä pois laupeuttasi, Aabrahamin, Sinulle rakkaan, tähden ja Iisakin, palvelijasi, tähden ja Israelin, pyhäsi, tähden.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti.

Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkou-temme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Lähestyköön Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä elämällemme tarpeellinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin anteeksi annamme velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Kontakki, 8. säv.

Tulkaa kaikki, veisatkaamme ylistystä meidän edestämme Ristiinnaulitulle, / sillä Maria nähtyään Hänet ristin päällä sanoi: // joskin kärsit ristin, olet Sinä kuitenkin minun Poikani ja Jumalani!

Herra, armahda! (40)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan - Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja - Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdista meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdista meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda! (*Kolmesti*)

Kunnia - - nyt - -.

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, Sinua, totinen Jumalansynnyttävä.

Herran nimeen siunaa, isä!

Pappi: Jumala, ole meille armollinen ja siunaa meitä! Kirkasta kasvosi meille ja armahda meitä!

Pyhän Basileios Suuren rukous

Valtias Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, joka olet ollut kärsivällinen meidän rikoksiamme kohtaan ja olet ohjannut meitä tähän hetkeen asti, jona Sinä, riippuen eläväksitekeväisen ristin puussa, osoitit järkevälle ryöväriille tien paratiisiin ja jona kuolemallasi hukutit kuoleman. Ole armollinen meille, syntisille ja kelvottomille palvelijoillesi, sillä me olemme syntiä tehneet ja olemme käskysi rikkoneet emmekä ole kelvolliset nostamaan silmiämme katsoaksemme taivaan korkeuteen, sillä me olemme vanhurskauden tieltä poikenneet ja sydämemme halussa vaeltaneet. Mutta me hartaasti rukoilemme vertaamatonta hyvyyttäsi: Armahda meitä, oi Herra, Sinun armosi paljouden tähden ja pelasta meidät Sinun pyhän nimesi tähden, sillä päivämme ovat turhuudessa kuluneet. Ota meidät pois vastustajan kädestä ja anna syntimme anteeksi. Kuoleta lihamme halut, että me pannen pois vanhan ihmisen, pukisimme päällemme uuden ja eläisimme Sinulle, meidän Herrallemme ja hyväntekijällemme, ja niin Sinun käskyjäsi seuraten me tulisimme ikuiseen rauhaan, jossa on kaikkien iloitsevien asunto. Sinä, oi Kristus, meidän Jumalamme, olet totisesti niitten oikea ilo ja riemu, jotka Sinua rakastavat, ja Sinulle yhtenä iankaikkisen Isäsi ja kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksitekevän Henkesi kanssa me kunniaa kannamme nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

HETKIPALVELUS

Yhdeksännen hetken loppurukouksen jälkeen aletaan heti autuuden lauseet:

Herra, muista meitä / valtakunnassasi.

Autuaita ovat hengessään köyhät, / sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita ovat murheelliset, / sillä he saavat lohdutuksen.

Autuaita ovat sävyisät, / sillä he saavat periä maan.

Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, / sillä heidät ravitaan.

Autuaita ovat laupiaat, / sillä heidän osakseen tulee laupeus.

Autuaita ovat puhdassydämiset, / sillä he saavat nähdä Jumalan.

Autuaita ovat rauhantekijät, / sillä heidät on kutsuttavat Jumalan lapsiksi.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, / sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat teitä / ja valhetellen puhuvat teistä kaikenlaista paha minun tähteni.

Iloitkaa ja riemuitkaa, / sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa.

Herra, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi.

Valtias, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi.

Pyhä, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi.

Taivaallinen kuoro veisaa Sinulle ja lausuu: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa Sinun kunniaasi.

Liitelauselma: Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu.

Taivaallinen kuoro veisaa Sinulle ja lausuu: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa Sinun kunniaasi.

Kunnia - -.

Pyhien enkelien ja ylienkelien kuoro kaikkien taivaallisten voimien kanssa veisaa Sinulle ja lausuu: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa Sinun kunniaasi.

Nyt - -.

Uskon yhteen Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan, kaikkien näkyväisten ja näkymättömäin Luojaan.

Ja yhteen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainokaiseen Poikaan, joka on ennen kaikkia aikoja Isästä syntynyt, Valkeus Valkeudesta, totinen Jumala totisesta Jumalasta, syntynyt, ei luotu, joka on Isän kanssa yhtä olentoa ja jonka kautta kaikki tehdyt ovat. Joka meidän, ihmisten, tähden ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista, tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja Neitseestä Mariasta ja tuli ihmiseksi. Meidän edestämme myös ristiin naulittiin Pontius Pilatuksen aikana, kärsi ja haudattiin. Kolmantena päivänä nousi kuolleista kirjoitusten mukaan. Ja meni ylös taivaisiin ja istuu Isän oikealla puolella. Ja on taas kunniaassa tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ja jonka valtakunnalle ei loppua tule.

Ja Pyhään Henkeen, Herraan, eläväksitekevään, joka lähtee Isästä, jota yhtenä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka profeettain kautta puhunut on.

Yhteen pyhään, yhteiseen ja apostoliseen seurakuntaan. Tunnustan yhden kasteen syntien anteeksi antamiseksi. Odotan kuolleitten ylösnousemista ja tulevaisen maailman elämää. Amen.

Jumala, anna huojennus, päästö ja anteeksianto synneilleni, jotka olen tahtoen sekä tahtomattani tehnyt, sanoin ja teoin, tietoisesti ja tietämättäni, päivällä sekä yöllä, ymmärrykselläni sekä ajatuksissani – anna minulle kaikki anteeksi hyvydessäsi ja ihmisrakkaudessaasi.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Lähestyköön Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä elämällemme tarpeellinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niinkuin mekin anteeksi annamme velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen.

Kontakki, 8. säv.

Tulkaa kaikki, veisatkaamme ylistystä meidän edestämme Ristiinnaulitulle, / sillä Maria nähtyään Hänet ristin päällä sanoi: // joskin kärsit ristin, olet Sinä kuitenkin minun Poikani ja Jumalani!

Herra, armahda! (40)

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, yksiolennollinen Voima, kaiken hyvän Alkusyy, ole armollinen minulle, syntiselle, vahvista sydämeni ja tee se ymmärtäväiseksi ja poista minusta kaikki saastaisuus. Valaise minun mieleni, niin että alati ylistäisin Sinua ja lausuisin Sinulle: Ainoa on pyhä, ainoa Herra, Jeesus Kristus, Isän Jumalan kunniaksi. Amen.

Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. (*Kolmesti*)

Psalmi 34

Minä kiitän Herraa joka aika, Hänen ylistyksensä on alati minun suussani. Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä Hänen nimeänsä. Minä etsin Herraa, ja Hän vastasi minulle, Hän vapahti minut kaikista peljästyksistäni. Jotka Häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka Häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka Häneen turvaa! Peljätkää Herraa, te Hänen pyhänsä, sillä Häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu. Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu. Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan. Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: varjele kieleesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen. Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän huutoansa. Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääkensä maasta heidän muistonsa. Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapauttaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa. Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa Hänet niistä kaikista. Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru. Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurs-

kasta vihaavat, ne tulevat syynalaisiksi. Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka Häneen turvaa, tule syynalaiseksi.

Päättösiunaus